

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421010107
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4421010107.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislavom Libantom a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného E. U., pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, 2 písmeno a/, c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného E. U. podaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27.05.2021, sp. zn. 2T/14/2021-362, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30. augusta 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obžalovaného E. U., narodeného XX.XX.XXXX,

z a m i e t a,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný E. U. uznaný vinným pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, 2 písmeno a/, c/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že

dňa 21.12.2020 v čase približne o 12.30 h, v obci B., bez povolenia a súhlasu aktuálnych oprávnených užívateľov motorového vozidla U. M. a Z. U. a tiež bez povolenia a súhlasu vlastníka nákladného motorového vozidla značky C. Y. XXCXX X., evidenčného čísla O., VIN:K., rok výroby 2005 o hodnote 4.339,00 EUR, patriaceho spoločnosti Z., IČO: XX XXX XXX, so sídlom N. XXX/XX, Z., odišiel týmto vozidlom preč po tom, ako bol s týmto vozidlom ako prázdny na váhe v priestoroch areálu K. Y. obce B. a toto použil na cestu do obce G. nad K. a späť do obce B., kde toto odstavil dňa 21.12.2020 na Ulici L. B. číslo XX bez auto kľúča, ktorý si obžalovaný vzal so sebou, pričom nikomu neoznámil, kde uvedené vozidlo zanechal a s nikým o tomto nekomunikoval, čím spoločnosti Z. IČO: XX XXX XXX, so sídlom N. XXX/XX, Z., spôsobil škodu odcudzením auto kľúča vo výške 99,00 EUR, ktorý bol neskôr vrátený majiteľovi motorového vozidla v zlomenom, a teda nefunkčnom stave, a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Žilina spisovej značky 1T/34/2016 zo dňa 30.03.2016, právoplatným dňa 20.04.2016, bol odsúdený pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona.

Za tento prečin mu podľa § 216 odsek 2 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, pri zistenej pritažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, bol uložený trest odňatia slobody 28 (dvadsaťosem) mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej právnickej osobe Z., Z., N..., IČO:XXXXXXXX škodu vo výške 99,- Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku, bola poškodená právnická osoba Z., Z., N.. XXX/XX, IČO:XXXXXXXX so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ernesta Botku, v ktorom namietal výpovede svedka U. M. a Z. U.. Výpoveď ním navrhnutého svedka G. P. si súd I. stupňa vyložil v jeho neprospech. Vykonané dokazovanie zhodnotil tak, že rozhodnutím súdu bol porušený zákon a preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, c/, d/ Trestného poriadku a oslobodiť ho spod obžaloby podľa § 285 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona (správne malo byť uvedené § 285 písmeno a/ Trestného poriadku).

Obžalovaný sám vlastným podaním namietal rozsudok s tým, že sudkyňa ho potrestala pre svoju minulosť a v súlade s podaním jeho obhajcu namietal výpovede svedkov usvedčujúcich ho zo spáchaného trestného činu.

Na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom obhajca i obžalovaný potvrdili svoje argumenty v prospech odvolania, pričom obžalovaný uviedol, že ho mrzí, keď dodávku nevrátil ihneď a snažil sa presvedčiť, že svedok M. sa mu chcel pomstiť kvôli vzťahu k svedkovi P.. Priznal, že v čase spáchania skutku nebol držiteľom vodičského preukazu.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným v zmysle § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie. Zároveň preskúmaval vec i z pohľadu chýb, ktoré neboli odvolaním vytkané a ktoré by mohli odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie nebolo podané dôvodne.

Predovšetkým odvolací súd konštatuje po splnení svojej preventívnej úlohy voči dovolaciemu súdu, že konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku (napriek tomu, že napadnuté odvolaním nebolo) bolo uskutočnené v intenciách základných zásad trestného konania a s dôrazom na rešpektovanie práv obžalovaného na jeho obhajobu.

Z pohľadu dôkazov v prospech a neprospech obžalovaného je treba uviesť, že obžalovaný bol usvedčovaný zo spáchaného deliktu, ktorým bola jazda s nákladným motorovým vozidlom bez povolenia, či súhlasu vlastníka, alebo aktuálneho užívateľa motorového vozidla, navyše bez oprávnenia vodiča, najmä priamymi aktérmi skutku, a to svedkami U. M. a Z. U., ktorí bez zrejmej motivácie vypovedať v neprospech obžalovaného usvedčili.

Obžalovaný svojvoľne vošiel do vozidla a odišiel zo zberného dvora Obce B. a jazdil ním do Obce G. nad K. a späť do Obce B. na Ulicu L. B., kde vozidlo zanechal a kľúče neodovzdal.

Súd I. stupňa dôsledne a logicky vyhodnotil jednotlivé dôkazy i výpoveď zástupcu poškodenej organizácie. Vzal do úvahy všetky listinné dôkazy a napokon i tzv. svedka z väzby G. P., ktorý mal podľa obžalovaného potvrdiť jeho alibi. K takémuto postoju svedka v jeho výpovedi však nedošlo a preto súd I. stupňa nemohol inak, ako konštatovať, že i táto výpoveď korešponduje s dovtedy zisteným dôkazným stavom, svedčiacim o vine obžalovaného.

Súd I. stupňa nepochybil ani vo výroku o treste, ktorý ukladal na báze zásad určujúcich ukladanie trestu podľa § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, vzal do úvahy pomer príťažujúcej okolnosti k nezistenej poľahčujúcej okolnosti a v rámci takto (§ 38 odsek 2, 4 Trestného zákona) upravenej základnej zákonnej sadzby podľa § 216 odsek 2 Trestného zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici, aj keď mohol z pohľadu primeranosti i osoby obžalovaného ukladať trest v hornej polovici trestnej sadzby, ktorý by podľa názoru odvolacieho súdu bol primeraným a zákonným pri hodnotení osoby obžalovaného a ním sústavne páchanej druhovej recidívy.

Zaradenie do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia bol uskutočnený v súlade s ustanovením § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaný bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, resp. dňa 04.04.2019 vykonal ostatný trest odňatia slobody.

I v adhéznom rozhodnutí súd I. stupňa nepochybil a správne v časti preukázanej škody uložil povinnosť obžalovanému uhradiť poškodenej organizácii škodu a vo zvyšku uplatneného nároku na náhradu škodu ju odkázal na civilný proces.

Na podklade týchto skutočností bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia, pretože neboli zistené pochybnosti v napadnutom rozsudku ani v konaní, ktoré mu predchádzalo a ktoré by zdôvodňovali zmenu alebo zrušenie daného rozsudku.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.